

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžr/57/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013200177
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013200177.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobkyne: L. P., bytom A. L. XX, XXX XX U., zastúpená: Mgr. Evou Kováčechovou, advokátkou, Komenského 21, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, s pribratým účastníkom konania: NOVÁ POLHORA INVEST, s.r.o., Štúrova 27, 040 01 Košice, zastúpenej JUDr. Petrom Kvasňovským, advokátom, Šancová 56, 811 05 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 4116/2012-430 zo dňa 20.11.2012, o odvolaní pribratého účastníka konania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 6S/25/2013-86 zo dňa 11. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/25/2013-86 zo dňa 11. decembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 6S/25/2013-68 zo dňa 11. decembra 2015 zrušil rozhodnutie žalovaného č. 4116/2012-430 zo dňa 20.11.2012, ktorým ako odvolací správny orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie Krajského pozemkového úradu Košice č. A/2012/00269 zo dňa 12.10.2012, ktorým správny orgán čiastočne vyhovel námietke žalobkyne proti výpisu z rozdeľovacieho plánu projektu pozemkových úprav v katastrálnom území M. U., týkajúcej sa nesúhlasu s umiestnením nových pozemkov a zachovaním dvoch pôvodných pozemkov na pôvodnom mieste a v pôvodnej výmere podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Súčasne priznal žalobkyni proti žalovanému náhradu trov konania vo výške 70,- eur za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 889,15 eur a výdavkoch žalobkyne spojených s účasťou na pojednávaní na krajskom súde v sume 65,20 eur, na účet právnej zástupkyne žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností - pozemkov parc. č. 355/3 (LV č. XXX) o výmere 6876 m²- orná pôda a parc. č. 398/6 (LV č. XXX) o výmere 7072 m² - trvalé trávne porasty, všetko katastrálne územie M. U., obec M. U., okres Košice - okolie. Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou dotknutých ucelených pozemkov. V priebehu správneho konania namietala, že z dostupných podkladov pre rozhodnutie jej nie je zrejmé, či zamýšľaný investičný zámer bude realizovaný na jej pôvodných pozemkoch, a či sa zmeny v pozemkových úpravách nevyhnutne musia dotýkať aj jej pôvodných parciel. Správne orgány sa s touto námietkou žalobkyne nevysporiadali a skutočnosť, či zamýšľané priemyselno-logistické centrum má zasahovať aj do pôvodných pozemkov žalobkyne, vo svojich rozhodnutiach neuviedli. Správne orgány v oboch svojich rozhodnutiach odôvodnili potrebu zmeny vo vzťahu k pôvodným pozemkom žalobkyne okolnosťou, že okolité pozemky sú podielovo rozdrobené, pričom podieloví vlastníci okolitých pozemkov nemôžu mať pozemky usporiadané tak, aby sa každý stal výlučným vlastníkom svojho podielu, pretože by došlo k drobeniu pozemkov. Krajskému súdu z uvedeného tvrdenia nebola známa logickosť tejto úvahy, pretože nebolo zrejmé, prečo v záujme sceľovania pozemkov podielových vlastníkov toto nemohlo byť vykonané mimo rámca pôvodných pozemkov vo vlastníctve žalobkyne. Krajský súd na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že správne orgány túto svoju úvahu podrobne a zrozumiteľne neroziedli, logicky nevyargumentovali, prečo pozemky žalobkyne nemohli byť vyňaté z pozemkových úprav, čím sa tento dôvod úprav stal nepreskúmateľným. Ďalej konštatoval, že správne orgány sa takisto nevysporiadali s námietkou žalobkyne ohľadom kvality v užívaní nových pozemkov, ktoré majú byť podľa nového usporiadania v blízkosti parkovacích miest logistického centra, čo znehodnotí kvalitu v užívaní predmetných pozemkov.

Podľa názoru krajského súdu, sceľovanie a iné pozemkové úpravy (oddelenie, presunutie) by bolo účelné realizovať v prípade, ak sú zmeny potrebné v záujme usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a odstránenia prekážok ich výkonu vyvolaných historickým vývojom. Z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu aj žalovaného nie je zrejmé, že by sceľovaním okolitých pozemkov v podielovom spoluvlastníctve malo dôjsť k zlepšeniu v ich užívaní odstránením prekážok. V preskúmvanej veci nebolo objasnené, akým spôsobom zamýšľaná investičná výstavba svojím zásahom do terajšieho usporiadania pozemkov po jej výstavbe obmedzí obhospodarovanie dotknutých pozemkov a preto rozhodnutie správnych orgánov bolo, podľa názoru krajského súdu, vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Dôvody, ktoré viedli k novej pozemkovej úprave nie sú jasné a logicky odôvodnené. Podľa názoru krajského súdu, jednoduchší prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam okolitých vlastníkov na investora, nezodpovedá účelu zákona.

Žalovaný v rámci napadnutého rozhodnutia, ktoré spolu s prvostupňovým rozhodnutím tvorí jeden celok sa podľa názoru krajského súdu vo vzťahu k námietkam žalobkyne ohľadom pozemkovej úpravy, ktorou boli dotknuté jej nehnuteľnosti nachádzajúce v obvode jednoduchých pozemkových úprav nedostatočne vysporiadal a svoje rozhodnutie zrozumiteľným a určitým spôsobom neodôvodnil. Na základe uvedených dôvodov súd napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c/ a d) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku 70 eur a výdavky spojené s účasťou na pojednávaní v sume 65,20 eur. Ďalej rozhodol o priznaní odmeny advokáta 889,15 eur podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška).

Proti rozsudku krajského soudu podal odvolání do soudního konání příbratý účastník NOVÁ POLHORA INVEST, s.r.o., (uznesením č.k. 6S/25/2013-26 z 11. februára 2014 podľa § 250 ods. 1 OSP). Krajskému soudu vytýkal neúplné zistenie skutkového stavu veci, nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci. V odvolaní tvrdí, že v konaní krajského soudu došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Krajskému soudu vytýkal, že nevykonala a neposúdila/nevyhodnotila navrhnuté dôkazy preukazujúce tú skutočnosť, že parcely žalobkyne zasahovali do územia, na ktorom je potrebné vykonať jednoduché pozemkové úpravy, aby bolo možné realizovať zámer výstavby a to vykonanie znaleckého dokazovania a vyžiadanie predloženia kúpnych zmlúv žalobkyne, ani dôkazy, že žalobkyňa bola pred vykonaním jednoduchých pozemkových úprav výlučným vlastníkom dvoch pozemkov parcely č. 355/3 a 398/6 v k.ú. M. U., obec M. U. a po schválení jednoduchých pozemkových úprav sa podľa prepracovaného registra nového stavu stala žalobkyňa vlastníčkou taktiež dvoch pozemkov v k.ú. M. U. a to parcely č. 366 a 427 o celkovej výmere presne identickej s výmerou pôvodných pozemkov, teda 13.948 m². Podľa registra nového stavu hodnota nových pozemkov v obvode jednoduchých pozemkových úprav stúpla z hodnoty pôvodných pozemkov vo výške 2.275,19 eur na hodnotu 2.306,16 eur. Pôvodná parcela E355/3 mala výmeru 6.876 m², pozemok bol v extraviláne obce a podľa územného plánu obce bol umiestnený v rezerve pre individuálnu bytovú výstavbu. Rozmery parcely E355/3: šírka cca 24m, dĺžka cca 290m, navyše bol pozemok prístupný po poľnej ceste, na ktorej je evidovaných vyše 100 podielových spoluvlastníkov. Nová parcela C366 má výmeru 9.416 m², pozemok je prístupný z troch strán a je ideálny pre stavebné účely. Pôvodná parcela E398/6 mala výmeru 7.072m², pozemok bol v extraviláne obce, podľa územného plánu bol umiestnený v lokalite pre športovo-rekreačné využitie. Rozmery parcely E398/6: šírka cca 28m, dĺžka cca 250m, pozemok neprístupný. Nová parcela C427 má výmeru 4532m², je prístupná z troch strán. Nie je preto pravdivé tvrdenie, podľa ktorého sa žalobkyňa má stať vlastníčkou iného predmetu vlastníctva s inou výmerou a v inej lokalite. Výmeru predmetov vlastníctva má rovnakú, nie je tam ani iná lokalita, lebo parcely C KN sú na mieste jej pôvodných parcel. Taktiež nie je pravda, že podľa dostupnej dokumentácie sa má investičný zámer realizovať mimo pozemkov žalobkyne. Podľa schváleného územného plánu sa má realizovať aj výstavba diaľnice, kde je z platného územného plánu zrejmé, že táto stavba vo verejnom záujme zasahuje do jej pôvodnej parcely E KN č. 398/6. Žalobkyňa už v čase schválenia územného plánu musela vedieť, ako bude prebiehať novo navrhovaná diaľnica/diaľničný privádzač, a ako tento návrh ovplyvní jej stavebný zámer. Obdobne musela vedieť, akým spôsobom sa bude riešiť oblasť parcely E KN č. 355/3, teda že je tam navrhnutá miestna komunikácia v celkovej šírke uličného pásu 10-12m, odvodňovací kanál a spôsob využitia pozemkov, ktoré nezodpovedá jej pôvodnej parcele E KN č. 355/3. je tam prienik na miestne komunikácie a odvodňovací rigol. Pôvodné pozemky žalobkyne zasahovali priamo do stavby diaľničného privádzača a bez ich zaradenia do jednoduchých pozemkových úprav by ho nebolo možné uskutočniť.

3.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu sa stotožnil s argumentáciou odvolateľa uvedenou v jeho odvolaní. Zastával právny názor, že pri dôkladnom vyhodnotení administratívnych spisov správnych orgánov, ich rozhodnutí ako aj právnej argumentácie a dôkazov predkladaných na ústnom pojednávaní odporcom a vedľajším účastníkom by krajský súd prišiel k jedinému záveru, že žaloba je nedôvodná.

4.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka konania NOVA POLHORA INVEST, s.r.o. navrhla rozsudok krajského soudu ako vecne správny potvrdiť.

5.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského soudu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§

250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 491 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“. Ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 4116/2012-430 zo dňa 20. novembra 2012 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v rámci konania podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v zmysle neskorších predpisov čiastočne vyhovel námietke žalobkyne proti výpisu z rozdeľovacieho plánu projektu pozemkových úprav v katastrálnom území M. U., týkajúcej sa nesúhlasu s umiestnením nových pozemkov a zachovaním dvoch pôvodných pozemkov na pôvodnom mieste a v pôvodnej výmere.

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 330/1991 Zb. obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka.

Pozemkové úpravy zahŕňajú

- a) zistenie a nové usporiadanie vlastníckych a užívateľských pomerov ako aj súvisiacich iných vecných práv (aa) v obvode pozemkových úprav a nové rozdelenie pozemkov (scelenie, oddelenie alebo iné úpravy pozemkov),
- b) technické, biologické, ekologické, ekonomické a právne opatrenia súvisiace s novým usporiadaním právnych pomerov.

Podľa § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 330/1991 Zb. pozemkové úpravy sa vykonávajú najmä, ak došlo alebo má dôjsť k investičnej výstavbe, ktorá podstatne ovplyvní hospodárenie na pôde alebo životné podmienky v obvode pozemkových úprav alebo v jeho ucelenej časti tým, že rozdelí pozemky vlastníkov, obmedzí prístup k pozemkom alebo sťaží ich užívanie,

Ak tento zákon neustanovuje inak, nové pozemky majú byť svojím druhom, výmerou, bonitou, polohou a hospodárskym stavom primerané pôvodným pozemkom, pričom sa prihliada na výhody získané pozemkovými úpravami. Pri zmene druhu pozemku z dôvodov riešenia protieróznych opatrení a iných opatrení navrhnutých vo všeobecných zásadách funkčného usporiadania územia sa za pôvodný druh pozemku považuje navrhovaný stav. Nové určenie hodnoty takéhoto pozemku sa vykoná v rámci aktualizácie registra pôvodného stavu (§ 11 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb.) .

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil dôvod, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré sú dostatočným východiskom pre vyslovenie výroku rozsudku.

Úprava účastníkov v rámci konania pred správnym súdom (§ 250 ods. 1 OSP) predpokladá osobu zúčastnenú na konaní pred správnym súdom, ktorou je účastník správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Odvolací súd, zhodne ako krajský súd v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v danej veci zistil, že príbratý účastník konania - odvolateľ - NOVA POLHORA INVEST, s.r.o. bol v správnom konaní v pozícii investora pre realizáciu investičného zámeru, vybudovania logisticko-priemyselného parku v extraviláne obce M.. V roku 2008 vstúpil do rokovaní týkajúcich sa kúpy pozemkov nachádzajúcich sa v extraviláne obce M. U., ktoré boli vyhodnotené ako vhodné pre realizáciu projektu. V tom čase nebol pre územie jeho záujmu vypracovaný územný plán, preto v nasledujúcom období sa začali uskutočňovať úkony súvisiace s jeho vypracovaním, ako aj prieskumné práce ohľadom zmapovania územia, práce spojené so zabezpečením pozemkov v potrebnej výmere a ďalšie projekčné činnosti. Za účelom realizácie projektu vstúpil do rokovaní s vlastníkami pozemkov s cieľom uzavrieť s nimi kúpne zmluvy o prevode nehnuteľností. Z týchto rokovaní vyplynula aj skutočnosť, že nie všetci vlastníci majú záujem predať svoje pozemky, najmä z dôvodu výšky kúpnej ceny. Vzhľadom na uvedené sa ukázalo, že pozemky potrebné pre výstavbu projektu nie je možné sceliť iným zákonným spôsobom, než prostredníctvom inštitútu pozemkových úprav z dôvodu uvedeného v § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 330/1991 Zb.

NOVÁ POLHORA INVEST, s.r.o., ako vlastníka pozemkov o výmere 21333 m², v zastúpení vlastníkov pozemkov na základe splnomocnení jemu udelených, podal na prvostupňový správny orgán Krajský pozemkový úrad Košice žiadosť o začatie konania jednoduchých pozemkových úprav v k.ú. M. U.. V

žiadosti navrhol obvod jednoduchých pozemkových úprav v rámci obvodu parciel a jej súčasťou bol aj záznam parciel obvodu jednoduchých pozemkových úprav a zoznam vlastníkov pozemkov. V zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. po preskúmaní žiadosti prvostupňový správny orgán nariadil verejnou vyhláškou 4. mája 2010 konanie o začatí jednoduchých pozemkových úprav a vyzval účastníkov konania, aby sa v lehote do 15 dní vyjadrili k tomuto návrhu. Voči plánovaným jednoduchým pozemkovým úpravám neexistovali žiadne námietky a rešpektovala sa vôľa 76,32% vlastníkov v obvode jednoduchých pozemkových úprav. Výsledkom bolo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 30. septembra 2010 podľa § 8 ods. 1 a § 8b ods. 1 zákona s určením obvodu jednoduchých pozemkových úprav.

Na ustanovujúcom zhromaždení vlastníkov jednoduchých pozemkových úprav, ktoré sa konalo 4. novembra 2010 bolo založené Združenie účastníkov jednoduchých pozemkových úprav v k.ú. M. U. a zároveň bolo schválené jeho predstavenstvo. Projekt jednoduchých pozemkových úprav v k.ú. M. U. bol dňa 22. mája 2012 doručený združeniu účastníkov a v tento deň bol zverejnený v Obci M. U.. Súčasne bol aj výpis z rozdeľovacieho plánu doručený všetkým účastníkom konania, ako aj žalobkyni, ktorá v zákonom stanovenej lehote podala proti projektu pozemkových úprav a výpisu z rozdeľovacieho plánu námietky podľa § 13 zákona.

Dňa 30.04.2010 podala spoločnosť NOVÁ POLHORA INVEST, s.r.o. Obvodnému pozemkovému úradu Košice - okolie žiadosť o začatie pozemkových úprav v rámci obvodu popísanom v prílohe podľa § 2c zákona o pozemkových úpravách z dôvodu investičnej výstavby logisticko-priemyselného parku v súlade s územným plánom obce M. U.. Z výpisu uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce M. U. zo dňa 21.04.2010 mal krajský súd preukázané, že obec s realizáciou projektu jednoduchých pozemkových úprav vo svojom katastri súhlasila. Žiadateľ v správnom konaní predložil splnomocnenia na zastupovanie v konaní od vlastníkov/ov predstavujúcich 48,10 % vlastníkov pozemkov. Do správneho konania týkajúceho sa jednoduchých pozemkových úprav sa prihlásili prihláškou aj jednotliví vlastníci pozemkov. Na odmietnutie jednoduchých pozemkových úprav z dôvodu, že na dotknutých pozemkoch plánujú realizovať výstavbu rodinných domov podalo petíciu pätnásť vlastníkov dotknutých pozemkov zo dňa 11.05.2010.

Rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie zo dňa 30.09.2010 boli nariadené jednoduché pozemkové úpravy v danom území z dôvodov podľa § 2 ods. 1 písm. c/ zákona číslo 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, Obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v zmysle neskorších predpisov (ďalej len zákon o pozemkových úpravách). Po schválení úvodných podkladov podľa § 10 predmetného zákona, boli schválené všeobecné zásady funkčného usporiadania územia rozhodnutím prvostupňového orgánu číslo 2011/00732 - 227 zo dňa 30.09.2011 a zásady pre umiestnenie náhradných pozemkov podľa zápisnice zo dňa 15.12.2012, načo bolo zadané vypracovanie projektu jednoduchých pozemkových úprav. Projekt jednoduchých pozemkových úprav bol doručený združeniu účastníkov dňa 22.05.2012, ktorý bol zverejnený v obci M. U.. V prvostupňovom rozhodnutí sa uvádza, že cieľom navrhovaných úprav je sceliť rozdrobené vlastníctvo a zlepšiť priestorové usporiadanie pozemkov v uvedenej lokalite, čo umožní realizovať investičnú výstavbu.

Žalobkyňa podala voči projektu jednoduchých pozemkových úprav námietky, ktoré prerokoval Krajský pozemkový úrad Košice. Rozhodnutím č. A/2012/00269 zo dňa 12.10.2012 rozhodol tak, že na základe námietky žalobkyne mení pozemok s parc. č. 427 (pôvodné parc. č. 398/6) z výmery 7072 m² na v 4532 m² a bude tvarovo upravený a pozemok s parc. č. 366 (pôvodné parc. č. 355/3) bude umiestnený tak, ako bol navrhnutý v pôvodnom rozdeľovacom pláne ale jeho výmera bude zmenená zo 6876 m² na 9416 m² podľa grafickej prílohy. Vo zvyšnom rozsahu námietkam nevyhovel. Voči predmetnému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol rozhodnutím zo dňa 20.11.2012.

Žalobou doručenou krajskému súdu žiadala žalobkyňa toto rozhodnutie preskúmať súdom. Argumentovala primárnym cieľom pozemkových úprav, ktoré primárne sledujú scelenie rozdrobeného vlastníctva v prospech investora, za čo osobne nenesie zodpovednosť. V danom prípade

bola žalobkyňa výlučnou vlastníčkou dotknutých ucelených pozemkov.

Správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnej otázky vymedzenej v žalobe rešpektovali príslušné hmotnoprávne predpisy.

Odvolací súd v danej veci zistil, že základná námietka žalobkyne, ktorou napáda zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v prieskumnom konaní spočíva v tvrdení o neprimeranom zásahu do jej vlastníckeho práva.

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka (§ 1 ods. 1 a 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách).

Vykonanie pozemkových úprav má nesporný dopad na vlastnícke právo k pozemkom. Výsledkom pozemkových úprav je totiž zánik vlastníctva k pôvodnému pozemku (pozemkom) a jeho vznik k novovytvorenému pozemku (pozemkom).

Odvolací súd, zhodne ako krajský súd v danej veci z predloženého spisového materiálu správnych orgánov zistil, že žiadosť na vykonanie jednoduchých pozemkových úprav bola spoločnosťou NOVA POLHORA INVEST, s.r.o., v zastúpení vlastníkov pozemkov na základe splnomocnení v súlade s § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 330/1991 Zb. podaná z dôvodu, že má dôjsť k bližšie neidentifikovanej investičnej výstavbe. Na druhej strane spoločnosť NOVA POLHORA INVEST, s.r.o. vystupovala v pozícii investora pre realizáciu investičného zámeru, vybudovania logisticko-priemyselného parku v extraviláne obce M. U..

Z vyjadrení účastníkov konania a nepochybne aj z obsahu spisov vyplynulo, že v obvode projektu jednoduchých pozemkových úprav, v súlade s územným plánom obce sa pripravovala výstavba priemyselno-logistického centra, ktorá má podstatne ovplyvniť hospodárenie na pôde. Odvolací súd z obsahu spisov zistil, že podľa schváleného územného plánu sa mala realizovať aj výstavba diaľničného

privádzača vo verejnom záujme (§ 108 ods. 2 písm. f/ Staveného zákona). Tak, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania, táto stavba zasahuje do pôvodnej parcely žalobkyne E KN č. 398/6. Realizovať sa mala aj výstavba miestnej komunikácie a odvodňovacieho kanála.

Odvolačný súd v plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu. Na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku uvádza nasledovné:

Pôvodné pozemky žalobkyne sa nachádzali v obvode projektu jednoduchých pozemkových úprav spolu s pôvodnými pozemkami vlastníkov v podielovom spoluvlastníctve, a preto došlo rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu k sceleniu týchto pozemkov a k zmene ich tvarov a výmery.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobkyňa už v priebehu správneho konania namietala, že z dostupných podkladov pre rozhodnutie jej nebolo zrejmé, či bude zamýšľaný investičný zámer realizovaný na jej pôvodných pozemkoch, a teda či sa musia zmeny v pozemkových úpravách nevyhnutne dotýkať aj jej pôvodných parciel.

V podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu odvolateľ potvrdil, že podľa dostupnej dokumentácie sa mal investičný zámer výstavby priemyselno-logistického centra realizovať mimo pozemkov žalobkyne. Nenamietal, že by správne orgány nikdy nezdôvodnili, akým spôsobom sa má realizácia investičnej výstavby dotknúť jej vlastníctva a prečo je nevyhnutné jej pozemky zahrnúť proti jej vôli do pozemkových úprav. Pozemkové úpravy primárne sledujú sceľovanie rozdrobeného vlastníctva v prospech investora.

Odvolačný súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu, posúdiac argumentáciu odvolacích dôvodov vedľajšieho účastníka konania konštatuje, že napádanými rozhodnutiami správnych orgánov oboch stupňov, ako i postupom predchádzajúcim ich vydaniu, žalobkyňa bola ukrátená na svojich právach.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou krajského súdu. Zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní a pri vydávaní rozhodnutia zachovali procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec. Krajský súd správne konštatoval, že z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí nie je zrejmé, že by sceľovaním okolitých pozemkov v podielovom spoluvlastníctve malo dôjsť k zlepšeniu v ich užívaní odstránením prekážok. V preskúmvanej veci nebolo objasnené, akým spôsobom zamýšľaná investičná výstavba priemyselno-logistického centra svojím zásahom do terajšieho usporiadania pozemkov po jej výstavbe obmedzí obhospodarovanie dotknutých pozemkov. S názorom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, sa preto odvolací súd stotožnil. Dôvody, ktoré viedli k novej pozemkovej úprave nie sú v preskúmvanom rozhodnutí jasné a logicky odôvodnené. Svedčí o tom aj zistenie rozsahu investičného zámeru, ktorým nebola len výstavba priemyselno-logistického centra, ale aj výstavba diaľničného privádzača spolu s miestnou komunikáciou a odvodňovacím kanálom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250a ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 219 ods. 1 a 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadnuť z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1, § 151 ods. 1, 2 a § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP.

V správnom súdnictve v konaní o žalobách rozhoduje súd o náhrade trov konania predovšetkým podľa §

250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak mal žalobca úspech celkom ale sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Žalobkyňa mala v prejednávanej právnej veci na odvolacom súde úspech. Odvolací súd jej však náhradu trov odvolacieho konania za podané vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka konania nepriznal z dôvodu, že takéto právo by jej podľa citovaného zákonného ustanovenia vzniklo len proti žalovanému.

Senát Najvyššieho súdu SR v danej veci rozhodol v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.